

er, at regeringen ikke er sikker på, at den kan vinde de retssager.

Og når og hvis man kører det her igennem pr. lovgivning – og det kan man så gøre – så vil den skygge hvile over regeringen i de kommende mange år. Kunne den overhovedet have vundet, hvis det var kommet for en domstol? Det ved vi ikke. Det er jo meget tænkeligt, den slet ikke kunne, og det har man haft en fornemmelse af i regeringen, og derfor har man valgt denne her ret skammelige udvej.

Formanden:

Så er det hr. Frank Dahlgaard og hr. Kristen Touborg og undervisningsministeren, og derefter går vi over i ordførerrækken. Og de, der indtegner sig for korte bemærkninger derefter, vil komme efter fru Elsebeth Gerner Nielsen.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Hr. Aage Frandsen talte om, at man fra min side og mit partis side var ligeglad med retsprincipet. Må jeg lige være her? Jeg kommer til at tænke på afdøde Piet Heins gruk:

»En yndet form for polemik består i det probate trick at dutte folk en mening på hvis vanvid alle kan forstå.«

Selv om jeg i min ordførertale koncentrerer mig om Tvindskolerne og deres systematiske snyd med statens midler, som er en kerne i det her, vi drøfter i dag, betyder det ikke, at vi er fuldstændig ligeglade med den måde, det sker på.

Selvfølgelig har vi i Det Konservative Folkeparti været betænkelige ved en singular lov, en særlov. Det har jeg sagt flere gange fra denne talerstol, men det skal ikke ende med, at den her debat kører rundt efter Tvindtoppens – hvem det så end måtte være – forgodtbefindende, og vi snakker, som om vi selv er de skyldige og ikke først og fremmest Tvind.

Kunne det ikke, siger hr. Aage Frandsen, være løst administrativt? Jo, det kunne det, men regeringen og administrationen bag regeringen har vurderet, at hvis man virkelig skulle få stoppet dette snyd fra Tvindskolernes side, krævede det mere end bare en administrativ løsning. Og det har vi lyttet til og fundet, at det nok var det rigtige.

Så siger fru Kirsten Jacobsen henvendt til mig, at der skal graves i fortiden og gribes ind, og hvorfor har tilsynsmyndighederne ikke det. Jeg kan kun tilføje – men det var måske, fordi fru

Kirsten Jacobsen var fraværende – at jeg har allerede i stedet for bare at snakke stillet 2 spørgsmål skriftligt gennem Uddannelsesudvalget, og det første lyder sådan her:

Vil ministeren gøre rede for, hvorfor tilsynsmyndighederne med statens tilskud til drift af friskoler ikke for længe siden har grebet ind over for Tvindskolerne, når det allerede midt i 1980'erne stod klart, at reglerne for statstilskud sandsynligvis blev overtrådt af de nævnte skoler?

Og spørgsmål 2:

Har embedsmænd i centraladministrationen efter ministerens opfattelse gennem de sidste ca. 20 år udført deres opgave på betryggende måde for at sikre, at statslige tilskud til disse skoler blev ydet på retmæssigt grundlag?

Så der er ikke tvivl om, at der skal graves til bunds i denne sag.

Og så til slut til hr. Holger K. Nielsen: Der er ikke tale om, at fordi man ikke kan lide nogle skoler eller deres facon at drive skoler på, skal de jordes. Nu kommer denne myte om, at der er tale om en jantelov. Det er der ikke på nogen måde. Det her bedømmer vi selv som juridisk forsvarligt. Vi bygger selvfølgelig i høj grad denne begrundelse på regeringens og administrationens bedømmelse. Og derfor ligger der et ansvar hos regeringen, selvfølgelig gør der det.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Frank Dahlgaard sagde i et tidligere indlæg, at De Konservative er imod og betænkelige ved særlove, men at en usædvanlig sag kræver usædvanlige midler. Det får mig til at spørge hr. Frank Dahlgaard:

Hvad er det egentlig, der er så usædvanligt ved den her sag? Fra Justitsministeriets lovkontor fremgår det af det notat, der ligger, at der skal meget tungtvejende grunde til, at man kan tage det her i anvendelse. Må jeg spørge hr. Frank Dahlgaard: Hvad er det for tungtvejende grunde, som De Konservative mener der er til, at man tager det her i anvendelse? Det må jo kunne begrundes nærmere, end det er gjort hidtil. Den begrundelse, Socialdemokratiet hidtil har givet, har ikke været særlig fyldestgørende efter min opfattelse.

Så vil jeg godt sige til undervisningsministeren, som sagde, at loven er eneste mulighed for at stoppe Tvindimperiet: For mig at se kunne det se ud, som om man hermed er ved at give en lov med tilbagevirkende kraft. For det, der jo